

[Marianne Jelved]

at forældre generelt er optaget af, at der er kvalitet bag de daginstitutioner og de dagpasningsmuligheder, man etablerer i lokalområderne.

Vi mener, at et af problemerne for kommunerne er den manglende fleksibilitet imellem de forskellige institutionstyper, hvor man i perioder kan have overkapacitet og i andre perioder, med korte mellemrum endda, kan have ventelister til den samme institution. Nogle af problemerne opstår i forbindelse med organisationerne og personalet om at udnytte institutionerne mere fleksibelt, end man umiddelbart gør.

Puljeordningerne, der kom ind i efteråret 1990, er et forsøg på at skabe nogle alternative løsningsmuligheder. Sammen med det idékatalog om dagtilbudsområdet, Kommunernes Landsforening og Sammenslutningen af Sociale Udvalg og Socialministeriet har udarbejdet, mener vi i Det Radikale Venstre, at der er lagt op til en proces, hvor man kan udvikle og komme med nye løsningsmuligheder. Det skal vurderes til efteråret, hvorledes det er gået med det.

Der er alt i alt mange initiativer i gang, og det er principielt udmærket, at Folketinget følger området tæt for at vurdere, hvad der eventuelt skal til af lovændringer. Vi vil kun i Det Radikale Venstre ønske, at der bliver mulighed for et mere utraditionelt udviklingsarbejde i nogle kommuner for at få konkrete erfaringer med, hvordan man kan nedbringe ventelisterne og udnytte de muligheder, kommunerne har. Det kunne godt være, det kunne hjælpe lidt, hvis man kom udefra med nogle ideer til det, og hvis man fik nogle muligheder for at lave forsøgsarbejde – udviklingsarbejde er et mere korrekt ord – på dette område.

Det kunne også være ganske interessant for Folketinget at få mere at vide om de kommuner, der ingen ventelister har, eller som har meget korte ventelister, hvordan de egentlig håndterer det problem. Farum Kommune har jo et meget favorabelt tilbud: De lover alle deres borgere, også tilflyttere, sikkerhed for institutionspasning. Jeg kunne være interesseret i at vide, hvordan Farum Kommune ordner den sag, hvordan de har organiseret det, hvilke omkostninger det har, hvordan de får det til at gå op. Det er bare ét eksempel på en kommune, som har en sådan politik. Hvordan har de gjort det? Hvilke erfaringer har de?

Jeg vil gerne appellere til socialministeren – formentlig skal også indenrigsministeren involveres – om at prøve at indhente meget konkrete erfaringer fra kommuner, der har løst disse problemer eller i hvert fald tilnærmelsesvis har løst dem.

Med hensyn til dagsordenen er det jo ingen hemmelighed, at Det Radikale Venstre vil anbefale den. Jeg synes, at SF gør meget ud af at skabe forskelle her. I virkeligheden tror jeg ikke, at der er den forskel, som SF's ordfører forsøger at demonstrere fra denne talerstol.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er da meget muligt, at der ikke er den store forskel i synspunkter vedrørende dette dagsordensforslag, som vi prøver at få det til at lyde. Vi kan bare konstatere, at den vifte af ideer til, hvad man mener med »en intensivere udvikling af alternative pasningsformer«, er næsten lige så bred som den vifte, fru Bente Juncker prøvede at beskrive, og det er det, vi synes er bekymrende.

Så blev der spurgt, hvor SF vil finde pengene til dette. Pengene er jo afsat på finansloven, og vores idé går ud på, at man skal nedsætte et udvalg, der inden for nogle fornuftige økonomiske rammer laver en plan over, hvordan vi afvikler ventelisterne.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er interessant, at uenigheden nu koncentrerer sig om et par ord i dagsordenen fra flertallet, nemlig hvad der ligger bag »en intensivere udvikling af alternative pasningsformer«. Det er interessant, fordi SF er vældig godt repræsenteret rundt om i kommunerne og jo må have tilid til, at deres partifæller i kommunerne har hånd i hanke med dette.

Jeg har lidt svært ved at forstå, at SF frygter, at man sætter ting i gang i kommunerne, hvor forældrene jo også har et ord at skulle have sagt. Hvad er det, der er så forfærdeligt ved, at man vil intensivere »udvikling af alternative pasningsformer«? Hvad er skræmmebilledet? Hvad er det, man ikke tør overlade til det kommunale selvstyre og til forældrene? SF kan jo ligesom vi andre hele tiden følge med i, hvad der foregår, og gribe ind, hvis man mener, at det